

Bir Sorunun Cevabı

***Soru:** Geçen hafta Pakistan’da Hükümet ile Nevâz Şerîf arasında işler kızıştı. Zîra Nevâz Şerîf, 15.03.2009 günü, ev hapsine alındı, ardından ev hapsine meydan okudu... Sonra Amerika Dışışleri Bakanlığı, Nevâz Şerîf ve Zerdarî ile temas kurdu... Ardından kriz sona erdi ve Hükümetin, 16.03.2009’da yargıçları göreve iade etme kararı almasıyla Nevâz Şerîf sakinleşti... O halde işler niye kızışarak gerginleşti, ardından da Amerika teması ile sakinleşti? Ayrıca neden bu kriz sırasında Amerika, Pakistan Hükümeti ve medya... diğer muhalefet liderleri olmaksızın Nevâz Şerîf üzerine odaklandılar?*

Cevap:

1. Bilindiği üzere Müşerref, Amerika ile İngiltere, dolayısıyla Müşerref ile Butto arasındaki anlaşma karşılığında Butto’nun Londra’dan Pakistan’a geri dönmesine izin vermişti. Lakin Butto, Müşerref’in cürümleri ile insanların ona olan nefretini istismar ederek durumu kendi lehine çevirmeye ve anlaşmaya bağlı kalmamaya çalıştı... Daha sonra da suikasta uğradı.

2. Bundan sonra Butto’nun sürgün edildiği dönem içerisinde İngiltere ile birlikte hareket eden Pakistan Halk Partisi içerisindeki parti liderleri, özellikle parti adına çalışan ön saftaki Zerdarî ile Gilanî’nin Amerika’nın kafilesinde hareket etmesiyle paniğe kapıldılar. Buna daha önce Amerika’nın ordu komutanlığına getirdiği Keyanî faktörünü de eklediğimizde Amerika, Pakistan’daki iktidar dizginlerini eline geçirmiş olmaktadır.

3. Böylece İngiltere’nin önünde muhalefetten ve uçaklarıyla Pakistan topraklarına yönelik süregelen bombardımanı, çocukları ve kadınları katletmesi şeklindeki Amerika’nın Pakistan halkına yönelik provokasyonlarını istismar etmesinden başka seçenek kalmadı. Aynı şekilde ekonomik krizin kötüleşmesi ile İngiltere, bu olayları istismar etti, muhalefetteki liderleri tahrik etti ve atmosferler kızıştı. Amerika ise, ilk başta bu olaylarda bir sorun görmüyor, adamları dahi bu hususta muhalefete iştirak ediyordu çünkü kabileler bölgesindeki cürüm eylemlerini sessiz sedasız yapması için insanların iç sorunlar ile meşgul olmasının kendi çıkarına olduğunu düşünmekteydi.

Ancak son zamanlarda işler kötüleşti ve Hükümeti düşürmek veya en azından “huzurunu kaçırmak” amacıyla İngiltere’nin adamları neredeyse muhalefet adına meydanı ellerine geçirmek üzereydi.

4. Dolayısıyla Amerika, neredeyse İngiltere’nin muhalefeti harekete geçirerek bu sayede iktidar olmasa da en azından iktidara şartlarını dayatmayı başaracağını görünce yönetimi eline geçirdiği gibi muhalefeti de ele geçirmeye karar verdi.

Bundan dolayı Nevâz Şerîf’in güçlü bir şekilde iktidara karşı harekete geçirilmesi, onu muhalefet içerisindeymiş gibi göstermek içindir. Böylece iktidar elinde olduğu gibi muhalefet de eline geçecek ve İngiltere’nin düzenlediği her türlü muhalefetin etkisinin önünü kesecektir.

Amerika, hem devlet başkanlığına hem başbakanlığa hem de genelkurmay başkanlığına tahakküm etmekte ve muhalefete de tahakküm etmek istemektedir. Bundan dolayı 1999 yılında başbakanlıktan uzaklaştırdığı ve ardından 2007 yılında ikinci kez sürgünden Pakistan’a geri döndürdüğü ajanı Nevâz Şerîf’e, Pakistan muhalefetine liderliğini yapmasını sağlamıştır. Dolayısıyla Pakistan’da her şey onun elinde olacaktır. Bu da kendi planı gereği, hem yönetimi hem de muhalefeti eline geçirmesinden dolayı her türlü sadık ve muhlis değişimin vuku bulmasını engellemesine imkan verecektir. Aynı zamanda Pakistan’da etkili bir rol oynamaya dönmek için uğraşan İngiltere’nin çalışmasını engellemiş olacaktır. Amerika, İngiltere’yi oradan tasfiye edememekte ve nihai olarak tasfiye etmesi de hiç de kolay gözükmemektedir. Bu da İngiltere’nin, hala hem nizamın hem de Pakistan Halk Partisi’nin bazı köşelerine yuvalanmış ajanlarının olmasından dolayıdır.

5. Nevâz Şerîf’in muhalefetin lideri olarak gösterilmesi bu şekildedir ve bu da aşağıdaki şekilde gerçekleşmiştir:

a- Pakistan Yüksek Mahkemesi, 26.02.2009'da, Nevâz Şerîf'in yanı sıra kardeşi Şehbâz'ın seçimler yoluyla herhangi bir devlet görevi almalarını yasaklama kararı yayınladı. Bunun üzerine Nevâz Şerîf'in partisinin, mahkeme kararına karşı gösterileri patlak verdi. Bu tarihten bir gün önce de 25.02.2009'da Pakistan'ın onlarca şehrinde ülkedeki ekonomik durumu ve ülkeye yönelik Amerika saldırılarını protesto etmek amacıyla gösteriler ve yürüyüşler baş gösterdi. Federal Hükümet ise, yerel meclis görevini askıya alması ve Pencap eyaletini doğrudan kendi otoritesine bağlamasının ardından Şehbâz Şerîf'i, Pencap Hükümeti'ndeki başbakanlık görevinden aldı.

b- Nevâz Şerîf'in hareketinden anlaşılmaktadır ki Amerika, Pakistan'a hakim ajanları karşısındaki muhalefeti eritmeyi ve muhalefeti elde etmeyi istemektedir. Böylelikle insanları, Pakistan'daki nizamın değişmesine dönük sahîh yönde çalışmaktan saptırarak onları bundan uzaklaştıracak, kabileler bölgesindeki direnişçilere darbe indirecek ve insanları tek yanlı protestolarla meşgul ederek -ki o yargıçların görevlerine iade edilmesidir- onları gerçek hedeften uzaklaştıracaktır. Sanki Pakistan'ın meselesi, yargıçların görevlerine iade edilmesi ve görevlerine döndüklerinde adalet tahakkuk edecek ve ülkenin tüm sorunları hallolacak gibi! Oysa bilinmektedir ki hoşnutsuzluğun ve protestoların meydana gelmesinin temeli Pakistan'daki nizamın, Amerikan politikasına direnerek İslâm yönetimine dönmek isteyenler ile savaşan Amerikalılara boyun eğmesidir. Direnişçilerin Amerika yanında savaşan Pakistan ordusundaki kardeşleri ile savaşmasının yanı sıra gayri İslâmî bir nizamın tatbik edilmesi yüzünden maruz kaldıkları zulmün kendisidir.

c- Nevâz Şerîf'in, hükümetin kararlarına meydan okuması ve korkusuzca ona karşı çıkması bu şekilde olmuştur. Bu da Amerika'nın, onu tutuklaması için hükümete yeşil ışık yakmamasına istinadendir. Şayet Amerika, tutuklanmasına izin vermiş olsaydı kesinlikle hükümet bunu yapardı. Zira onun yaptıkları tutuklanması için yeterli bir gerekçedir. Nitekim Pakistan İçişleri Bakanı Rahmân Mâlik, Nevâz Şerîf'i insanları isyana teşvik etmekle itham ettiği bir basın açıklamasında şöyle demiştir: "İnsanları, isyana teşvik etmek, fitne çıkarmaktır ve bunun cezası müebbet hapidir." Ve şöyle eklemiştir: "Hükümet, onu tutuklama niyetinde değildir. Ancak tutuklanması için özellikle yürüyüşler sırasında şiddet eylemlerinin patlak vermesi olmak üzere elinde yeterli gerekçeler vardır." [BBC / 10.03.2009]!

d- Olayların patlak vermesinden bu yana Amerika, yaşananları ve gelişmeleri yakından takip etmekte, hatta planlar çizmektedir. Zira Amerika Dışişleri Bakanı, 13.03.2009 günü, siyasî gerginlikten çıkılması amacıyla Amerikalı yetkililerin Pakistanlı liderler ile temas halinde olduğunu teyit etmiştir. [el-Cezire / 14.03.2009] Bu da Amerika'nın krizi gözlemlediğini ve doğrudan denetimi altına almaya çalıştığını göstermektedir.

America.gov sitesinde, Amerikan Dışişleri Bakanlığı sözcülüğünden aktarılan şu açıklama geçmiştir: "Amerika; Pakistan Başbakanı Gılani'nin, 16.03.2009'da açıkladığı Pakistan Yüksek Mahkemesi Başkanı'nın görevine iade edilmesi kararı, Amerikan Dışişleri Bakanı Hillary Rodham Clinton'un, geçen 14-15 Mart günlerindeki hafta sonu tatili sırasında Pakistanlı liderler ile yaptığı telefon görüşmelerinin ardından gelmiştir."

ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Robert Wood, geçen 16 Mart günü, düzenlediği basın toplantısında: "Dışişleri Bakanlığı, Pakistanlı yetkililerinin mevcut duruma, herhangi bir şiddet eyleminin çıkmamasının önemine ve siyasî diyalog yürütülmesinin gerekliliğine ilişkin bakış açımızı anladıklarından emin olmak istediğini" teyit etmiştir.

e- Böylelikle Amerika, en azından yakın gelecekte muhalefeti eline geçirmeyi başarmıştır. Yakın gelecekte diyoruz; çünkü belirttiğimiz gibi İngiltere'nin, Pakistan Halk Partisi'nin bazı köşelerinin yanı sıra diğer muhalif siyasî ortamlarda da adamları vardır. Hatta etkili derecede olmasa da kısmen bizzat devlet kurumların içerisinde sızmışlardır.

Binaenaleyh Nevâz Şerîf'in hareketi, Amerika'nın Amerika yanlısı bir muhalefet oluşturma planlarından başka bir şey değildir. Bunun içindir ki muhalefetin lideri olarak göstermek amacıyla muhalefetin geri kalanı dışında Nevâz Şerîf üzerine yoğunlaşmıştır.

f- Amerika, İngiltere'ye karşı hesaplarında başarılı olmuştur. Zira hem iktidarı hem de muhalefeti eline geçirmiştir. Ancak Amerika, Pakistan'daki Ümmetin bir vadide ve iktidar ile muhalefetin sembollerinin ise diğer vadide olduğunu unutmuş yada unutmuş gibi olmasından dolayı hesaplarında hata etmesi mümkündür. Her ne kadar Amerika bu sembolleri eline geçirmeyi başarmış olsa da bunlar Ümmetin hesabına göre bir şey ifade etmemektedir. Zira Ümmet, harekete geçtiğinde ne bu semboller ne de efendileri onun karşısında duramayacaktır. Efendileri ister Amerika olsun isterse İngiltere olsun fark etmez. Allah, emrine galiptir. Ancak insanların çoğu bilmezler.